

kunne siges at have haft interesse i at afgive en besvarelse, der ikke er dækkende for de faktiske forhold. Som eksempler kan der bl.a. henvises til de sager, Jens Peter Christensen omtaler, a.st., side 273 ff. og 302 ff.

Til forskel fra bl.a. disse sager har det mig bekendt ikke fra nogen side været hævdet, at den i øvrigt meget begrænsede kontakt mellem efterretningstjenesten og Dan Lynges på non-proliferationsområdet rummede kritisable forhold. Kommissionens undersøgelse antyder da heller ikke på nogen måde, at dette skulle have været tilfældet.

Der foreligger således intet, som på nogen måde kan begrunde, at Justitsministeriet skulle have haft interesse i eller motiv til at afgive en besvarelse, der ikke var dækkende for de faktiske forhold. Der kan ikke peges på nogen anden baggrund for udformningen af svaret, end at Justitsministeriet i lyset af hensynet til større åbenhed omkring efterretningstjenestens ønskede at oplyse om de forhold, som man kunne give oplysninger om, og som man antog, at spørgsmålet sigtede på.

Som nærmere anført under pkt. 4.5 nedenfor er det da også min bestemte opfattelse, at der ikke med besvarelsen kan siges at være blevet givet Folketinget en urigtig opfattelse af spørgsmålet.

4.5 Den naturlige forståelse af svaret på spørgsmål nr. S 2267

Spørgsmål nr. S 2267 havde følgende ordlyd:

»Vil ministeren oplyse, om medarbejdere ved PET har været i direkte kontakt med Dan Lynges?«

Justitsministeriets besvarelse havde følgende ordlyd:

»I forbindelse med den seneste tids presseomtale af et samarbejde mellem politiet og den tidligere rocker Dan Lynges er det bl.a. fremgået, at Dan Lynges har haft kontakt til politiet og videregivet en række oplysninger fra rockermiljøet.

Politiets Efterretningstjeneste har i forskellige sammenhænge været involveret i den politimæssige indsats i forhold til rockerkriminaliteten.

Chefen for Politiets Efterretningstjeneste har meddelt mig, at han har talt med nuværende og tidligere ansatte og søgt oplyst, om man i den forbindelse fra efterretningstjenestens side måtte have været i direkte kontakt med Dan Lynges.

Han har på den baggrund meddelt mig, at der ikke er fremkommet oplysninger om, at dette skulle være tilfældet.»

I besvarelsens 1. afsnit betegnes Dan Lynges som »*tidligere rocker*« og det nævnes, at han ifølge presseomtalen skulle have videregivet en række oplysninger fra »*rockermiljøet*« til politiet.

Det oplyses videre i 2. afsnit, at Politiets Efterretningstjeneste i forskellige sammenhænge har været involveret i den politimæssige indsats i forhold til »*rockerkriminaliteten*«.

Endelig anføres det i besvarelsens 3. afsnit, at chefen for efterretningstjenesten har søgt oplyst, om tjenesten »*i den forbindelse*« måtte have været i direkte kontakt med Dan Lynges (og at der ikke er fremkommet oplysninger om, at dette skulle være tilfældet).

Ved en naturlig læsning forekommer det åbenbart, at svaret i sin helhed omhandler rockerforhold. Dan Lynges og PET's aktiviteter med forbindelse til rockermiljøet rides op i de to indledende afsnit, og konklusionsafsnittets oplysning om manglende direkte kontakt mellem parterne fremstår både sprogligt og indholdsmæssigt med rockerområdet som direkte referenceramme.

Hermed er også sagt, at der efter min opfattelse intet belæg er for, at svaret med rimelighed skulle kunne opfattes således, at der slet ikke – dvs. heller ikke inden for andre områder end rockerområdet – skulle have været nogen direkte kontakt mellem Politiets Efterretningstjeneste og Dan Lynges.

Jeg skal i den forbindelse også tillade mig at henvise til daværende professor, dr.jur. Jens Peter Christensens karakteristik i Politiken den 29. april 2003:

»Et meget, meget smukt svar. Det præciserer sine egne forudsætninger og er ikke i strid med ministeransvarlighedsloven.«

5. Sammenfatning

Det, der er anført under pkt. 1-4 ovenfor, kan sammenfattes således

Jeg kan tiltræde en række af kommissionens grundlæggende vurderinger (pkt. 1 ovenfor).

Jeg er enig i kommissionens sammenfatning af den diskussion, som besvarelsen af spørgsmål nr. S 2267 har givet anledning til i den offentlige debat (pkt. 2 ovenfor).